Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 47. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 12, 1982 No. 47. VOL. LXXXIX.

ЖАДАЮТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ ХВОРОГО І. СВІТЛИЧНОГО

Ньюарк, Н. Дж. — У підтримці акцій Міжнародної Амнестії, Американців в Обороні Людських Прав в Україні та інших організацій і людей доброї волі, які провадять кампанію пересилання листів і телеграм до совєтських властей в справі критично хворого Івана Світличного, конґресмен Кристофер Смит, республіканець з Ню Джерзі, заініціював писання листа до Леоніда Брежнєва. Конґресмен Смит звернувся до всіх конґресменів і сенаторів, щоб вони підписали цей лист.

Іван Світличний, український політичний в'язень, був заарештований органами КҐБ в 1972 році і засуджений на 12 років таборів суворого режиму і заслання за „антисовєтську агітацію і пропаганду".

Під час ув'язнення І. Світличний часто хворів на важкі недуги. 12-го серпня 1981 року він дістав сильний вилив крови в мозку. У примітивних обставинах районної лікарні в Горно-Алтайській автономній області, на засланні, йому зробили операцію. Майже чудом Світличний пережив цю операцію, але права сторона його тіла спаралізована. Його стан значно погіршився 17-го грудня минулого року і став критичним.

У листі, що його приготовив конґресмен Смит до Брежнєва, американські законодавці жадають звільнення Світличного з гуманних причин, покликаючись теж на статтю ч. 100 карного кодексу установ примусової праці РСФСР. В цій статті сказано, що важко хворі в'язні можуть бути звільнені судом від закінчення свого присуду.

Американські законодавці звертаються до совєтського уряду з проханням дозволити Світличному приїхати до Америки на лікування.

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні закликає всіх людей, стурбованих долею Світличного, писати в цій справі до своїх конґресменів і сенаторів, заохочуючи їх стати співавторами листа до совєтського уряду.

За докладнішими інформаціями зацікавленим особам слід звертатись до: Американці в Обороні Людських Прав в Україні, Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Place, Newark, N. J. 07106.

М. Захарко переобраний на голову Округи УНС в Перт Амбої

Перт Амбой, Н. Дж. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Перт Амбої, Н. Дж., відбув у неділю, 21-го лютого ц.р., у приміщеннях Українського Народного Дому при 760 Стейт вулиці, свої перші в цьому році Окружні Збори.

На цих нарадах вибрано нову Управу у складі: Михайло Захарко, голова, Корнило Галушка, заступник голови, Дарія Оріховська — секретарка, Іван Бабин — скарбник, Володимир Янів — імпрезовий референт та Софія Лонишин і Іван Рачинський — вільні члени. До Контрольної комісії увійшли: Йосиф Ярема — голова та Юрій Лонишин і Василь Бойко — члени.

Зборами проводила Президія в складі: В. Янів — голова, Д. Оріховська — секретар. Протокол з попередніх Зборів прочитав І. Рачинський і присутні його без поправки прийняли.

У звітах уступаючої Управи забирали голос майже всі її члени. Голова М. Захарко згадав, що брав участь у конференції голів окружних комітетів у червні 1981 року на Союзівці. Крім того, провадив двома зборами. Союзовий День 1981 року випав дуже гарно. Перед тим було багато засідань членів спеціяльного комітету для влаштовання цього дня, до якого і він належав. Всіх прибутків із Союзового Дня було 4,566 дол., а чистий дохід дав суму 1,685 дол. Округа дістала з цього 421,25 дол. Осінні Збори рішили виплатити дві дотації, а саме: 100 дол. для Українського Музею в Ню Йорку і 200 дол. через ЗУАДК, на потребу втікачів з Польщі.

На жаль, в організаційній праці Округа не вив'язалася, бо виконала намічену квоту тільки на 51 відсоток. Чільна організаторка Округи у 1980 році, секретар 26-го Відділу Анна Дайзенрот, в 1981 році виїхала з цієї околиці, а її заступниця не придбала жадних нових членів. Найбільше число, 12 нових членів зорганізувала Д. Оріховська у 353-му Відділі; Відділ 349-ий, секретарем якого є М. Захарко і Відділ 372-ий, де секретарем є Й. Ярема, придбали по 11 нових членів. Також гарно справився Відділ 342-ий, де секретарем є Д. Задворський, приєднавши 8 членів. По три нові члени мали Відділи 155-ий і 209-ий, де секретарями є Мелания Лоренс і Стефан Матлага, а по одному членові Відділи 104-ий, 168-ий, 312-ий і 332-ий.

М. Захарко подякував всім членам Управи за гарну співпрацю та всім секретарям відділів за організаційну роботу, у висліді якої Округа збагатилася на 51 нових членів. Секретарка Округи, Д. Оріховська ствердила, що брала участь у Дні УНСоюзу та провадила протоколи Округи. У відсутності касира Округи, Івана Бабина, звітував за нього Корнило Галушко. Він подав, що впродовж 1981 року, до каси Округи вплинула сума 653,54 дол., а видано суму 247,50 дол. Книжки Округи на кінець року виказували сальдо 2,027.58 дол. В. Янів, імпрезовий референт, подав до відома, що він був недіяльний, бо не було жадних імпрез в Окрузі. Голова Контрольної комісії, Й. Ярема, ствердив, що всі книжки Округи є провадженні у доброму порядку і що каса виказує суму 2,027.58 дол., як було звітовано. По закінченні звітів відбулася коротка дискусія.

Переобраний голова Ок-

(Закінчення на стор. 3)

Появився нарис історії Сестер ЧСВВ

Філядельфія, Па. — У ХУІ сторіччя від смерти св. Василія Великого, тут, з датою 1979 року, видано 191-сторінковий історичний нарис Сестер, ЧСВВ (1030-1979), над яким працювала і його уклала Сестра М. Ольга, ЧСВВ.

У цій книжці представлено життя і активність Сестер ЧСВВ Провінції Пресвятого Серця, манастирської обителі на Факс Чейсі у Філядельфії, Па., Сестер цього ж Чину в Асторії на Лонґ Айленді, як теж і Сестер Василіянок у Юґославії, Чехо-Словаччині, Арґентині, Польщі, Бразилії. У цьому нарисі також подано біографії видатних Василіян — св. Йосафата Кунцевича, Митрополита Андрея Шептицького, Владику Сотера Ортинського, Мати Олену Лянгевич та Мати Йосафату Теодорович. У книжці теж безліч світлин, які ілюструють багатогранну діяльність Сестер, ЧСВВ, а впоряд із ними і світських учителів, які працювали і працюють у школах Василіянського Чину. Прикінці знаходиться листа фундаторів і добродіїв.

ПРОГОЛОШЕННЯ ДНЯ МОЛИТВИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

Наш Бог — це Бог, який вислуховує молитви. Він є найвищою інстанцією нашої допомоги та порятунку. Він є автором свободи і первопричиною життя. Він говорить через пророка: „Покликуй до мене — і тобі відповім" (Єр. 33:3). О, так, „Дуже могутня ревна молитва праведного!" (Якова 5:16).

Тому Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство проголошує День Молитви на 21-го березня 1982 року. Гаслом Дня Молитви будуть слова Христа: „Будь вірний!" (Об. 2:10). Будь вірний Богові, будь вірний Церкві і будь вірний рідному народові!

Україна і переслідувана Церква Христова за залізною заслоною будуть головним предметом молитов Всеукраїнського Братства дня 21-го березня. Тієї неділі святої Церкви ВУЄвББратства ЗСА, Кенади, Південної Америки, Австралії та Европи будуть продовжувари молитися за мучеників за віру Христову в Україні та в усіх інших країнах за залізною завісою. Пастори і проповідники українських баптистських церков виголосять спеціяльні проповіді про силу молитви, висвітлять тяжке положення нашого народу в Україні і особливу увагу присвятять ув'язненим за Слово Боже і за свідчення Ісуса Христа, будуть молитися за голову переслідуваної комуністами Ради Церков ЄХБ, пастора Генадія Крючкова, за 333-ох ув'язнених і за всіх подвижників за віру Христову в Україні.

Ми звертаємось до всіх християн світу і за духом науки Святої Євангелії закликаємо вас: „Пам'ятайте про в'язнів, немов із ними були б ви пов'язані" (Євр. 13:3), бо ми — тіло Христове. „І коли терпить один член, то всі члени з ним терплять" (1 Кор. 12:26), коли один страждає — всі страждають, і так довго, поки в неволі наші брати та сестри в Україні, ми всі не є вільні... „Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового!" (Гал. 6:2).

Ми доручаємо нашим церквам у День Молитви влаштувати особливі Богослуження і з любов'ю простягнути руку допомоги і скласти щедру пожертву на діло допомоги страждальцям за віру в Україні. Ваші пожертви висилайте на скарбника Братства, пастора Йосафата Іваськова, на адресу: All-Ukrainian Evangelical Baptist Fellowship, Rev. J. Iwaskiw, Treasurer, 31 Gilbert Ave., Ancaster, Ont. Canada L9G 1R5.

З привітом і любов'ю — за всю Управу Братства — Ваші у Христі:
пастор Олекса Гарбузюк, голова; пастор Володимир Домашовець, генеральний секретар.

В Афганістані зростає совєтський терор

Кабул, Афганістан. — Дипломатичні кола в Афганістані передають до своїх урядів інформації про зростаючий терор совєтських військ в Афганістані та масові відплатні акції росіян проти афганського населення.

В грудні минулого року минуло два роки від совєтського нападу на Афганістан, але дотепер Москві не вдалося повністю підкорити собі вільнолюбивого населення тієї країни. Хоч совєтські частини останнім часом зросли тільки на дві дивізії, зате число цивільних співробітників і аґентура КҐБ зросла непомірно. Як виявилося совєтське керівництво звернуло більшу увагу на розбудову служби безпеки й своєї аґентури, як на збільшення числа військових відділів, і ця тактика приносить для нього успіхи. Аґентура й ціла система безпеки, в яку входять одиниці КҐБ, військового центрального розвідочного управління та інші елементи різних секретних служб, діє невидимо й тому афганським самостійникам значно тяжче з тим давати собі раду. Для поставлення тієї таємної системи совєтське командування, яке також є під наказами централі КҐБ, а не генерального штабу збройних сил СССР, вживає не лише своїх спеціялістів, але також притягнуло таких з інших сателітних країн. Мабуть найбільше таких спеціялістів прибуло із Східньої Німеччини. Східньонімецькі спеціялісти внутрішньої безпеки, які добилися чималих успіхів у ставленні цієї справи в Етіопії та Південному Ємені, а останньо виконували цю саму роботу в Анґолі, тепер стягнені до Афганістану. Для камуфляжу своєї діяльности вони вживають найрізнорідніших засобів, починаючи з ролі пресових репортерів, а кінчаючи на індустріяльних інженерах, науковцях, учителях, навіть водіях таксовок.

В містах Кандагар і Герут, де були сильні самостійницькі осередки, совєтське командування крім масових арештів, переводжених службою безпеки, збомбили до тла цілі квартали у відплату за бойову діяльність самостійницьких збройних угрупувань. Очевидно метою бомбардування мирного цивільного населення є поширити терор серед нього і поставити його проти самостійницьких елементів. Крім цього совєтське командування спиняє постачання харчів у тих містах, щоб голодом змусити населення до піддачі. Зате в містах, де самостійницькі елементи слабші, або не проявляються активно, постачання харчів і інших товарів відносно задовільне.

Господарський сектор є поважним засобом в боротьбі совєтської окупаційної влади із самостійниками, як теж основним інструментом дальше плянованої совєтської політики. Совєтська окупаційна влада звернула головну увагу на вбудування Афганістану в совєтську господарську систему. Без совєтського постачання Афганістан уже не міг би господарсько існувати. При помочі розбудови господарської активности Москва втягає в орбіту своїх впливів і функційної залежности щораз ширші кола афганської інтеліґенції та взагалі провідного елементу. Розбудова комунікації, в першу чергу автомобільних шляхів, вказує на подвійне їхнє завдання: з одного боку якнайтісніше пов'язати Афганістан з СССР, а з другого — перетворити його в поміст для дальших совєтських наступальних акцій.

СЕРЕД ДЕМОКРАТИЧНИХ ЗАКОНОДАВЦІВ в Палаті Репрезентантів вже розпочався тихий процес підшукання нового кандидата на спікера, якщо дотеперішній спікер Томас О'Нілл вирішить відійти у стан відпочинку. Серед кандидатів на перші місця висуваються: теперішній лідер демократичної більшости в Палаті Репрезентантів конґресмен Джім Райт з Тексасу, голова Бюджетової комісії Джеймс Джовнс з Оклагоми і голова Комісії способів і засобів Ден Ростенсковскі з Іллиной.

Урядова партія перемогла у виборах в Ґватемалі

Ґватемаля. — Генерал Анжель Анібаль Ґевара переміг у виборах на президента Ґватемалі, не взважаючи на дуже гостру кампанію лівих і лібералів проти нього. Спроби лівих партизан бойовими наскоками на виборчі льокалі зірвати вибори не повелися.

Генерал Ґевара після проголошення, що його обрано, заявив: „Ми виграли чисто і чесно у тих виборах завдяки нашій важкій праці. Якщо зайде потреба я боронитиму свого тріюмфу на вулиці". Тими словами обраний на президента генерал заповів рішучу боротьбу проти тих усіх елементів, які в майбутньому могли б намагатися силою заперечити висліди виборів.

До виборів стануло чотирьох кандидатів, усі національного напрямку й усіх їх поборювали комуністи, але найгостріше виступали вони проти генерала Ґевари. Генерал Ґевара дістав 270,017 голосів, другим після нього був Маріо Сандоваль Аляркон, який отримав 201,017 голосів, третій Алєхандро Мальдонадо Аґвірре — 175,842 голоси, а останній Ґуставо Анзуето Вільман — 72,108 голосів. З огляду на те, що генерал Ґевара не здобув абсолютної більшости, формально парлямент мусітиме вибрати між тими чотирма кандидатами. Одначе вибір генерала Ґевари в парляменті є поза всяким сумнівом, бо його прихильники становлять у ньому подавляючу більшість.

Всі три противники генерала Ґевари заявили, що вони мають докази виборчих нереґулярностей та що вони внесуть скаргу до теперішнього президента Люкаса Ґарсії. Ліві угрупування бойкотували вибори й накликували населення до бойкоту. Одначе їхня акція бойкоту виборів знайшла серед населення винятково малий відгук. Група коло 200 людей після подання висліду виборів влаштувала демонстрацію перед палатою президента, одначе поліція розігнала їх.

У Вашінґтоні речник Державного департаменту заявив, що виборча комісія у Ґватемалі та всі її льокальні відповідники повинні перевести докладний і безсторонньо потверджений облік голосів, щоб не було найменших сумнівів щодо висліду виборів.

У світі

МОСКВА НЕЗАДОВОЛЕНА СВОЇМИ МАЛИМИ здобутками в Ірані, рішила застосувати гостріший натиск. В офіціозі КПСС, щоденнику „Правда", поміщено статтю, підписану Павлом Демченком, яка має всі познаки офіційної енунціяції, що в ній заатаковано іранські привладні чинники та пиявий розвиток російсько-іранських стосунків і поглиблення співпраці. Демченко висловив задоволення, що торговельний оборот між тими двома країнами зріс до 1,12 більйона долярів, але висловив глибоке незадоволення погіршенням політичних відносин між ними. „Правда" відмітила два моменти, які особливо її турбують. В першу чергу вона гостро виступила проти того, що населення Теґрану часто робить демонстрації під совєтською амбасадою, а в різних вуличних походах, які в Теґрані вельми часті, лунають протисовєтські оклики й демонстранти часто мають протимосковські транспаранти. Крім цього ісламська преса та інші засоби масової інформації висловлюються неґативно про СССР, його систему та його імперіялістичну політику. „Правда" виступила також проти того, що Москві іранський уряд не позволяє на довільне побільшення персоналу в амбасаді і консульствах. Критикуючи уряд Ірану та його політику, „Правда" ані словом не висловилася проти аятолли Хомейні, тримаючи таким чином відкритою дорогу до майбутнього покращання відносин.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН ФЕРДІНАНД МАРКОС відвідає цього місяця Савдійську Арабію. В часі своїх відвідин, в зустрічах з провідними особами савдійського уряду та в публічних виступах він буде намагатися не лише поглиблювати дружні відносини й співпрацю з Савдійською Арабією, але також оспорювати пропаґанду, поширювану в ісламських країнах, що на Філіппінах мусулмани не мають повної рівноправности й тому вони провадять боротьбу, включно із збройною, проти уряду. В Савдійській Арабії працює коло 200,000 філіппінців, й Маркос хоче, щоб ще більше їх могли отримати там працю. Так само він хоче добитися безперервного, забезпеченевого постачання савдійської нафтової ропи до Філіппін.

ДО БЕЙРУТУ, СТОЛИЦІ ЛИВАНУ, ПРИБУВ особливий висланник президента Роналда Реґена Филлип Габіб після відвідин різних країн Близького Сходу, а в тому Ізраїля. Він передав урядові Ливану, що Ізраїль стурбований концентрацією арабських партизанів і терористів на північному кордоні Ізраїля й якщо до цього долучаться ще якісь провокаційні акції, Ізраїль зареаґує збройно.

ПАПА РИМСЬКИЙ ІВАН ПАВЛО II ВІДМОВИВСЯ прийняти на авдієнції славного німецького теолога Ганса Кюнґа. Кюнґ, з походження німецький швайцарець, — професор теології в університеті в Тюбінґені, — але від 1979 року не має права офіційно коментувати доктрину Католицької Церкви. Всі його виступи з того часу мають характер особистих думок, які католицькі органи зчаста оспорюють та засуджують. Найбільші розходження є в тому, що проф. Кюнґ заперечив принцип про непомильність Папи, коли він виступає в офіційному характері, „екс катедра". Кюнґ в серпні минулого року попросив авдієнції у Папи Римського. На цей його лист відповів державний секретар Ватикану Аґостіно Кардинал Касаролі. Відповідь Ватикану передано через німецького кардинала Йозефа Гефнера, який є головою Західньонімецької конференції єпископів та єпископа Роттенбурґу Ґеорґа Мозера. Професор Кюнґ після отримання тієї відповіді видав зі свого боку заяву, якою він висловлює своє непогодження із становищем Ватикану.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ВСІ НЕПОРОЗУМІННЯ й можливість відкликання поїздки єгипетського президента Госні Мубарака до Ізраїля, комісії обидвох країн і їхні відповідальні міністри приготовляють передачу Єгиптові решти Синайського півострова, що має статися 25-го квітня ц.р. Останнього часу міністри обидвох країн гелікоптерами відбувають поїздки над спільним кордоном і уточнюють демаркаційну лінію на пісках пустині, де немає граничних знаків, а піски мандрують.

ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ІЗРАЇЛЯ РОЗПОЧАЛИ усувати важку зброю з північної частини Синайського півострова, яку мають передати Єгиптові 25-го квітня ц.р. Так само військо демонтує пересувні будинки й вивозить їх на терен Ізраїля. Очищуванню тієї частини Синайського півострова й передачі його Єгиптові протиставляться скрайні ізраїльтянські елементи, але уряд Ізраїля те своє рішення переводить у життя.

В. ЧОРНОВІЛ ПРОТЕСТУВАВ

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — На Захід дісталися документи, які відносяться до справи Вячеслава Чорновола, члена Української Гельсінкської Групи, який був засуджений у червні 1980 року на п'ять років ув'язнення за зфабрикованим кримінальним звинуваченням.

Вячеслав Чорновіл

Нижче подаємо повний текст заяви В. Чорновола прокуророві Якутської АССР, де він відбув заслання, був арештований, засуджений і де відбуває свій термін ув'язнення.

Прокуророві ЯАРСР
від політзасланця Чорновола В.М., арештованого за зфабрикованим з політичних мотивів кримінальним звинуваченням.

Сьогодні 110 років від дня народження основоположника радянської держави Леніна, сьогодні ж я примушений поновити хвилево перервану голодівку, протестуючи проти того, що держава, називаючи себе ленінською, влаштовує цілковиту змову проти окремих критично думаючих осіб, у даному випадку проти мене. І мені і гнобителям, які дотримуються форми законности, безперечно ясніше, що жодного насильства я не вчинив і що я став жертвою не авантюристки-одиночки, а своєчасно запланованої, згідно з вказівкою центру, змови, здійсненої КДБ, міліцією і прокуратурою; а в перспективі — судом.

Не знаю, чи мріяв Ленін про те, що створена ним держава на сьомому десятирічч свого існування буде вдаватися до настільки нечесних дій, як розправа за ідейну розбіжність під прикриттям фігового листка злочинности.

Поновлена мною голодівка буде продовжуватися безперервно під час слідства і ув'язнення за зфабрикованим звинуваченням до звільнення.

Можете не сумніватися, що я скоріше помру або стану калікою, чим перерву голодівку і скорюся перед огидною фабрикацією, так як державна змова проти мене й інших інакодумців (протягом останніх місяців багато невигідних людей арештували в СРСР за неправдивим звинуваченням) є частиною передолімпійської „чистки" радянського суспільства.

Я висловлюю також протест проти проведення Олімпійських ігор в країні, де практикують такі нелюдяні методи здушення інакодумства.

22 квітня 1980 р.
В. Чорновіл"

В Америці

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД РОЗПОЧАВ ВВОДИТИ в життя ощадностеву програму, переставляючи десятки тисяч федеральних працівників на чотироденний тиждень праці і зменшуючи їхню платню на приблизно 10 відсотків. Таким чином, кажуть офіційні речники Уряду, федеральна каса заощадить мільйони долярів. Чотироденний тиждень праці є частиною загальної ощадностевої політики президента Роналда Реґена і він охоплюватиме приблизно 10,000 працівників у Вашінґтоні й околицях та 42,000 у цілій країні. Ці обмеження не відносяться однак до працівників Пентаґону і його аґенцій, бо оборонний бюджет не був зменшений. Бюро цензусу буде першою федеральною аґенцією, яка розпічне вже в понеділок, 15-го березня, вводити в життя нову програму.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ СКАРБУ ДОНАЛД Т. Ріґен заявив кореспондентам, що деякі безвідповідальні економісти і законодавці поширюють паніку в народі, якщо йдеться про прогнози в економіці на майбутнє. Він назвав „абсурдом" твердження, що американська економія знаходиться на шляху депресії, бо країна, на його думку, знаходиться радше на шляху до оздоровлення економічної системи, не зважаючи на хвилеве збільшення відсотку безробіття. Д. Ріґен закликав тих осіб, які хочуть виступати з подібними проґнозами, щоб вони засягнули правдивих інформацій в урядових аґенціях чи престижевих інститутах і не займалися поширюванням неправдивих „мітів".

ДИРЕКТОР ЦЕНТРАЛЬНОЇ РОЗВІДЧОЇ АҐЕНЦІЇ (Сі-Ай-Ей) Вілліям Кейсі прорвав кільце мовчанки в Білому Домі і заявив, що достава Совєтським Союзом модерних літаків типу МІҐ-23 й іншої зброї до Куби являється зламанням домовлення між президентом Джаном Кеннеді і Нікітою Хрущовим з 1962 року, коли Москва мусіла забрати з цього „острова свободи" свої офензивні ракети і зобов'язалася не постачати Кубі цієї зброї. Найближчі співробітники президента Роналда Реґена вважають, що В. Кейсі не мав права на власну руку виступати з цією справою, яку з тактичних причин промовчувала теперішня Адміністрація.

КРАЙОВА КОАЛІЦІЯ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ чистого довкілля, в тому й повітря, поінформувала у річному звідомленні, що мільйони американців наражують своє здоров'я живучи близько індустріяльних комплексів, які виділяють дуже небезпечні для здоров'я людини гази. Таких комплексів нараховується в ЗСА 312. Найбільш небезпечними під тим оглядом являються стейти Ню Джерзі, частина Тексасу, південносхідня Люїзіяна і міста Баффало, Клівленд, Чикаґо, Ґері, Інд., Янґставн, Огайо, Піттсбурґ, Па., Сан Франсиско і Лос Анджелес, Каліф. та багато інших.

ЧИСТІ ВИСТУПИ СЕКРЕТАРЯ ДЕПАРТАМЕНТУ оборони каспара Вайнберґера у справах закордонної політики, викликують гострі застереження в Державному департаменті, високі урядники якого вважають, що Вайнберґер вмішується не до своїх справ і президент Роналд Реґен повинен покласти край таким виступам. Державний секретар Александер Гейґ вже раніше недвозначно підкреслював, що він не вважає Вайнберґера офіційним речником закордонної політики ЗСА, за яку повністю відповідає Державний департамент.

АМЕРИКАНСЬКІ РОЗВІДЧІ САТЕЛІТИ СХОПИЛИ на плівку новий модель совєтського довголетного бомбовика, який більший і довший від контроверсійного американського моделю Б-1, що його президент Роналд Реґен і Пентаґон рекомендують продукувати. Речники Пентаґону кажуть, що приблизно 50-75 таких совєтських бомбовиків будуть готові до вжитку на початку 1990 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще один сиґнал

Постійні читачі газет останнім часом щокілька днів читають вістки про спад цін на нафтову ропу, сучасний основний енерґетичний засіб і сирівець для виробу численних товарів. Спад цей охоплює країну за країною, і вони змушені подаватися під тиском непереможних сил.

Опісля ці самі читачі з цікавістю приглядаються, як спад цін на ропу відбивається на ціні на бензину чи на інших товарах, для виробу яких вживано ропу за сирівець або як виробничу енерґію, і стверджують, що вплив був малий. Обізнані зі законами і механізмом ринкової господарки, що її передовим поборником є теперішній президент ЗСА Роналд Реґен, знають, що спад попиту на якийсь товар мусів би викликати відповідний спад ціни на той самий продукт, а так само спад ціни на сирівець мусів би пропорційно відбитися на спаді цін на кінцевий продукт. Тим більше коли головною причиною спаду ціни на сирівець є брак попиту. Але чомусь воно так не є. Діло в тому, що фактично в ЗСА, як і в численних інших країнах, закони ринкової господарки, принципи попиту і подачі не діють, або діють уже тільки частково й то тоді, коли могутні господарські комплекси не протиставляться їм. Коли ж ті комплекси протиставляться, тоді вони при допомозі своїх сил і многобічних засобів повертають справу у свій бік і ставлять по-своєму. І тому про ціну на бензину вирішно впливає не закон подачі й попиту, а воля великих оливних спілок, отих „семи сестер", — а тепер уже є їх більше, бо вийняткова коньюнктура на ринку створила нових, — диктує її, як і ціла система посередництва між копальнею нафти і бензиновою колонкою.

Американська економіка, а за нею й інші економіки міняються своїм характером. З виробництва, як основного господарського чинника, щораз більше стає домінуючим елементом обслуга. А це вже вказує на глибші структуральні переміни в господарській діяльності нашого, як дехто висловлюється, поіндустріяльного світу. Великі пересунення в господарських методах і в побудові господарського життя, непередбачені заникання й поставання нових ділянок промислу, назрівання нових енерґетичних засобів — сиґналізовані непевністю сучасного господарського положення, непередбаченим спадом на ціни нафтової ропи й іншими явищами. У спробах виходу з сучасного господарського застою всі ці елементи мусять бути враховані.

В З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ вже почали поширюватися спекулятивні міркування, хто буде республіканським кандидатом на президента, якщо теперішній президент Роналд Реґен не буде кандидувати. І хоч до виборів ще далеко, в політичних кругах вже називається чотирьох республіканців, як можливих кандидатів на президента, а саме: теперішнього віцепрезидента Джорджа Буша, який нібито має найбільші шанси, як твердять політичні спостерігачі, сенатора Роберта Дола, сенатора Говарда Бейкера, сенатора Джессі Гелмса і конґресмена Джека Кемпа.

Іван Кедрин

ВІДХІД МОЛОДІ ВІД ПОЛІТИКИ

Це загально відоме явище, що сучасна українська молодь наставлена неприхильно чи вороже до всього, що „пахне політикою". Проте не зовсім ясно, що вона розуміє під політикою і яка власне політика насторожує її та відстрашує її? Якщо йдеться про українську політику, то треба уточнити, чи вона охоплює існуючі українські політичні партії, та які цілі і які методи стосують українські партії і чи ці цілі й методи відштовхують молодь? І тут треба зразу ствердити, що коли йдеться про підхід сучасної української молоді до українських політичних партій — то вона, молодь, має рацію.

Коли трагічний для України вислід Другої світової війни викинув з Европи до інших континентів і країн кругло двомільйонову масу українських втікачів, то вони привезли зі собою туди й усі політичні партії, які народилися були або ще в Україні, або вже на еміґрації, в таборах у Західній Европі. Перещеплення на американський ґрунт давніх українських політичних партій з незміненими їхніми програмами та незміненими методами діяння — це була помилка, зберігання якої пімстилося, і далі мститься на всьому житті української вільної громади.

Якщо українська молодь взагалі, так мовити, принципово ставилась би неґативно до всякої політики, — то це було б зле, бо це свідчило б про нерозуміння молоддю, що таке політика, і що не існує новітнього розвиненого суспільства, в якому не було б політично зорганізованих груп однодумців того самого світогляду, бо не було б ніякої політичної дії. Але, якщо сучасна українська молодь — в Америці, Канаді, Англії чи Австралії — не хоче брати активної участи в існуючих українських політичних партіях, — то завинили у цьому ніхто інший, а тільки самі ці наші партії; завинив тут хаос, який настав у партійно-політичному світі українських поселенців.

Трудно і шкідливо ділити існуючі партії на „добрі" і „погані", трудно і просто неможливо вказувати пальцем на ту чи іншу партію, як корисну і раціональну, чи як таку, яка не має рації існування. Існували чи, може, ще далі на папері існують десятки українських політичних партій, деякі порозколювані, деякі з них скорчилися до рівня повної чи половинної фікції, і далі одні з одними розсварені. Існують три партії, чи, за модною назвою — середовища, з тою самою назвою „Організації Українських Націоналістів" (ОУН) з доліпкою кабалістичних літер, яких молодь не розуміє. Існують два „Українські Національно-Демократичні Об'єднання" (УНДО) і дві „Українські Революційно —Демократичні Партії" (УРДП). УНДО — давня провідна галицька леґальна партія; УРДП — створена вже на еміґрації в Західній Европі з самих тільки наддніпрянських політичних еміґрантів. Існує ще „Українська Соціялістична партія" (чи пак Союз), зложена з колишніх двох галицьких і двох наддніпрянських соціялістичних партій, існує „Селянська партія" („Союз Земель Соборної України"), існує „Союз Визволення України", існує Гетьманська Організація. Чи дивуватися, що наша молодь ставиться до цього партійного лябіринту недовірливо й неохоче?!

Не тільки саме число цих наших партійних організацій відстрашує молодь, але й факт, що лідери цих партій чи середовищ, цупко тримаючись своїх традиційних назв і програм, не бачать чи не хочуть публічно признати, що дійсність в Україні і дійсність перебування на американському (канадському, англійському, австралійському) теренах вимагає ґрунтовної перевірки або своїх програм, або метод діяння, або одного і другого.

Народження в Україні правозахисного руху розентузіязмувало молодь, активізувало її. На превеликий жаль, деякі прибулі на Захід недавні українські політичні в'язні, жертви большевицького терору, своїми передчасними необережними виступами у значній мірі погасили цей первісний ентузіязм молоді і відштовхнули її від акцій, що вона ними раніше захоплювалася. Але наша молодь далі становить добрий потенціял активних діячів, коли йдеться про конкретні конструктивні дії. Молодь не любить фрази, не любить закликів і промов, від яких віє пусткою. І загал зорганізованої молоді — патріотичний, надпартійний.

На превеликий жаль, всі існуючі українські молодечі організації — Пласт, СУМ, ОДУМ, разом охоплюють тільки 10 відсотків сучасної молоді. Скільки є взагалі української середньошкільної і високошкільної молоді — це була б цікава статистика, яку трудно зладити. Високошкільні українські молодечі організації, як „Зарево" чи ТУСМ, також не дуже, здається, орієнтуються, який відсоток молоді сяк-так активний, чи сяк-так зацікавлений українською політичною проблематикою.

Про відчуження від політики української молоді писав свого часу у „Свободі" Анатоль Камінський, — на жаль, та його вдумлива стаття не спричинила дискусії ані на форумах панелів, ані на сторінках преси. Це недобре, бо проблема важлива і цікава. Відбувалася дискусія і далі повинна відбуватися на тему доцільности існування українських політичних партій. Годі брати за критерій зацікавлення молоддю політичною проблематикою число учасників на молодечих з'їздах. Їдуть туди численно молоді люди здебільша задля розваги так, як це водиться в американському житті.

Наші молоді люди повинні цікавитися політикою, відрізнюючи її від політиканства. Вони повинні вбачати у партіях нормальне і невідхильне явище кожного розвиненого суспільства, і як це діється в усіх народів. Тому повинні активізуватися в американському партійно-політичному житті.

У підході до українських політичних партій молодь могла б прийняти за правильне большевицьке окреслювання всіх нас, як „буржуазних націоналістів". Націоналістами у недержавних народів є всі, що вимагають рідної держави для свого народу. Коли ж наші молоді люди навіть ідейні і талановиті згори й гуртом таврують українську „політику" — то добре було б, щоб призадумалися над дефініцією, що таке політика, та щоби пізнавали предмети українознавства — мову, історію й літературу — основно і поважно. На превеликий жаль, на всю українську громаду в ЗСА, що нараховує кругло 1 200.000 душ, є тільки три середні українські школи — при церкві св. Юра у Ню Йорку, у Дітройті і дівоча Академія для дівчат у Филядельфії — і ці школи корчаться та стоять під загрозою ліквідації — виключно тільки через байдужість батьків, які своїх дітей не посилають до тих шкіл, хоч вони добрі, визнавані всіма американськими університетами. Тоді, коли корчиться українська вільна громада, — треба, щоб українська молодь своїм активним зацікавленням, своєю участю у громадському житті, приготовлялася перебрати на себе місію збереження української громади.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Мистцеві Панчакові — на прощання

Кожний, хто учащав у минулі роки на наші малярські виставки, пригадує собі обов'язково усміхнене добряче обличчя симпатичного мистця, Василя Панчака, який, звичайно, на кожній виставці сидів біля каси, — чи там були виставлені його картини чи ні — від відкриття до закриття імпрези. Тепер його там уже немає. Лежить він оподалік Ню Йорку, між прекрасними горами місцевости Фляйшман, куди щорічно, як тільки потепліло і позеленіло, він виїздив, щоб влітку малювати. Там же ж у 20-их роках — оповідав він одушевлено, — на одній з гір, мала віллу зі срібною огорожею, за мільйон долярів, світової слави надзірка, кольоратурне сопрано Ґаллі-Курчі; туди щороку, на вакації приїздив славетний тенор МекКормек.

Останнім і пам'ятним акордом Панчакової творчости була виставка в ґалерії ОМУА в Ню Йорку, що тривала від 7-го — 28-го лютого ц. р. І так, як в останніх днях життя віддано піклувався нашим мистцем проф. Т. Білостоцький, так у підготову посмертної виставки багато праці вклав мистець Б. Савчук. Хоч сама виставка була далека від ретроспективної (понад 80 картин), проте давала вона зовсім добрий перегляд творчости Панчака, головно останніх літ. Побачили ми тут, виконані переважно олією, дещо в пригаслому кольориті, гірські краєвиди, квіти та деякі з портретів. Були тут ще й олійні пастелі, звичайно малого розміру, що в них мистець був вийнятково міцний, навіть, до деякої міри, безконкуренційний. Їх люди розкуповували найперше. Висіло теж декілька картин із давніх літ, що промовисто доказували, яким тоді тонким і ефективним мистцем був наш Панчак. Згадати б хоча красуню-білявку „Дівчину в народній ноші", (яка пішла в мистецькі руки), чи добре схоплені, тьм'яні і тяжкуваті постаті „Сталеварів" (закуплено до інженерського бюра). Сюди належить теж — бачений уперше — зовсім молодечого віку „Автопортрет", виконаний реалістичною манерою. В загальному Панчак був мистцем радше імпресіоністичного напрямку з залишками реалізму, яким користувався розмальовуючи наші церкви. Може найкращим прикладом його імпресіоністичного творення була одна з кращих картин виставки, яку подивляв Володимир Ласовський, „Войовничі півні", виведена барвистими, півокруглими мазками; а дальше портрет дівчини в червоному „При писанні листа" (попав теж у малярське посідання), великі розміром, одні з найкращих квітів, кольоритні „Розквітлі півонії" та гарно стонований „Флякон бузків". З веселкових пастелів варто б назвати декілька, ось хоч би „Осінні дерева", „Літня хатка" чи „Поляна між деревами". Реалістично імлистий „Водопад" мав багато покупців. Дещо з картин продано теж в американські руки.

Однак, оте, що найбільше треба підкреслити, це Панчакову творчість з повоєнний, 20-тих років, по Першій світовій війні, коли він досягнув був свого найбільшого апогею. Його картини з того часу розійшлись поміж людьми різної національности, ясне й поміж українцями, та їх тепер ніхто не потрапить вишукати і позбирати. І хоч про це в нас досі ніхто не говорив, ні не писав, проте наш мистець мав тоді дні своєї справжньої слави і розголосу. Це не так просто повірити, але в дійсності воно так було. Панчак у своїй скромності, як справжній добряга і ніколи не вмів, ба навіть не пробував „збити капіталу" зі своєї успішної минувшини.

Десь наприкінці 60-тих років, показав він мені деякі свої французькі рецензії із 20-их, повоєнних років. Я був здивований і радісно заскочений ними. Це було справжнє відкриття іншого Панчака. Я не міг зрозуміти, як можна було їх заховати і не дати опублікувати в нашій пресі. Чи не 1923-го року, у французькому мистецькому журналі — назви не пригадую — було вміщено три світлини його праць і дуже похвальну критику на його виставку. Я переконував його, щоб він помістив оце все в нашій пресі і він обіцяв це зробити. Однак до цього він чомусь ніколи не дійшов. По літах уже, може навіть недовго перед його смертю, на мій запит, що сталось із тими рецензіями, він відповів, що він їх дав комусь із наших людей, щоб їх перекласти і надрукувати, та вони десь загубились чи затратились. А це направду шкода, бо варто було, щоб такі похвальні голоси преси почитали були собі наші культурники.

Ми бо застали його творчість уже дещо в пожилому віці малярського декрещендо, а вона далеко світліше звучала в зенітному форте його юности. Та, проте, це тільки ще раз доказує Панчакову вийняткову скромність і шляхетну людяність, за яку його всі так любили. І треба вірити, що за його продані картини з цієї виставки, пощастить поставити нашому піонерові-мистцеві на цвинтарі бодай скромний пам'ятник, що на нього він вповні собі заслужив своїм іменням і працею; щоб він спочивав спокійно в своїй улюбленій місцевості серед чарівних склонів, перехрестів і кольорів Кетскильських гір.

Теодор Терен-Юськів

МОЖЛИВІСТЬ МАЙБУТНЬОЇ ВІЙНИ У СТРАТОСФЕРІ

(В. Д.). В американських мілітарних колах Пентаґону існує тверде переконання, що в 1990-их роках совєти будуть готові вести офензивні війни зі стратосфери. При допомозі „лейзерових" променів совєтські міжпланетарні кораблі зможуть нападати на сухопутні, морські та повітряні сили противника.

Ці відомості мають начебто походити від підсекретаря оборони Річарда ДеЛаєра, директора дослідів і інженерії в Пентаґоні, який зізнавав перед Конґресовою Комісією для військових справ кілька днів тому. Не зважаючи на засекреченість його зізнань, деякі з його інформацій дісталися до преси, зокрема — до „Армі Таймс" та „Вашінґтон Пост".

ДеЛаєр сказав, що Пентаґон сподівається, що біля 1990 року совєти закінчать будову великого стратосферичного комплексу, що ефективно зможе атакувати сухопутні, морські і повітряні об'єктиви противника.

Відомо, що Пентаґон також працює над удосконаленням стратосферичного „лейзера", багатонадійного засобу оборони проти балістичних ракет і досконалого „вбивника сателітів". Але на цьому полі совєти роблять чи не більші поступи вперед.

Рівночасно „Герітедж Фоундейшен" подала до публічного відома деякі деталі нового мілітарного проєкту з т. зв. „Високої границі", з метою змінити крайову стратегію з повним використанням технології як для мілітарних, так і для мирних цілей. Цей проєкт включає т. зв. „многогранний ґльобальний сателіт" для оборони проти нападу зі стратосфери. Директор цього проєкту є генерал Деніел О. Ґреґем, колишній директор оборонної розвідки в Пентаґоні. Головним завданням цієї „Високої границі", згідно зі словами генерала, має бути:

1) унешкідливлення або значне зменшення зростаючої загрози для Америки зі сторони Совєтського Союзу; 2) заміна небезпечної доктрини про „взаємне знищення" новою стратеґією про „вміння вижити" („сурвайвал"); 3) створення умов для реалізації величезних індустріяльних торговельних можливостей у стратосфері заохотою та забезпеченням успіху таким починам. Генерал Ґреґем додав, що метою цього мілітарного комплексу є створити таку систему оборони в стратосфері, що є „мілітарно здоровою, технологічно можливою до виконання, фінансово здійснимою і політично практичною".

Ґреґем далі заявив, що американський нарід повинен бути належно поінформованим про те, що совєти за всяку ціну намагаються здобути контролю над стратосферою. Якщо цей американський проєкт буде здійснений, на думку генерала, то Америка закриє своє вразливе місце у порівняльно скорому часі. Це залежатиме від загального нашого наставлення, рішення Америки і розуміння, що в життєвому інтересі і для майбутнього Америки потрібно не занедбати оборону стратосфери.

Кошти такого стратосферичного комплексу для мілітарних і немілітарних цілей виноситимуть біля 50 мільярдів долярів і він може бути закінчений протягом десяти років.

Людмила Волянська

„КОБЗАР ЗНАМЕНУВАВ РАДИКАЛЬНУ ДЕМОКРАТИЗАЦІЮ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ..."

II

„Все це було, — читаємо далі, — зумовлене саме абсолютною близькістю поета до найболючіших точок тогочасного світу; поета, який зрештою, сам був такою больовою точкою... 'Абсолютне' людське страждання нічим і ніколе не впокоєне, не 'присипане' і не пом'якшене жодним соціяльним чи естетичним обезболюванням, заговорило в ньому і через нього ... По суті саме з Шевченка (зрозуміло, у світоглядному, а не вузько історико-ґенетичному пляні) розпочинається довгий і драматичний процес планетарної демократизації світової літератури, повсюдне оновлення її етосу... 'Кобзар' — один із перших взірців такого по-справжньому олюдненого мистецтва."

І тому до Шевченка, — твердить Скуратовський і доводить це, — вікове горе народу „по суті не мало своїх літературних уст, не розверзалося ними, не прорізалося своїм художнім голосом, а лише 'озвучувалося' в кращому випадку фолкльорно". Лише Шевченко вперше в історії людства і його літератури став власне такими устами, промовив своїм і „їхнім" художнім голосом.

Тут хтось скаже, — зауважує Вадим Скуратовський, — що були, хоч рідко, і перед Шевченком або поруч з ним виходці з найглибших пекельних кіл, з низин найбільшого людського горя, але — каже Скуратовський, — вони дивом дивним співали вже як підголоски елітарної культури. Цей парадокс розглядає Вадим Скуратовський і подає деякі приклади таких літературних появ, які дуже швидко ставали відлунням, і про них література дуже швидко забувала. Були бо вони епігонами, тобто не говорили „голосом Бога", лише когось наслідували. На все свій тягар клала „інерція панівної культури".

Тут аж напрошуються слова з Лесі Українки: „І взявши дар, від неї йшли до іншої в гостину, — Вони не знали, що то є — любити до загину". Або й таки з Шевченка: як знаємо з „Щоденника" Шевченкового і листування, Шевченко обурювався, коли російські критики, включно з Бєлінським, у творчості українських письменників про народ хвалили те, що, за Шевченковими словами, було „найпоганіше", „а наші патріоти-хуторяни й собі за ним". Те, що ці критики називали у творах „преочаровательным", насправді Шевченко уважав „знущанням над українською літературою і українським народом", бо йшлося там не про дійсно характерні та істотні сторони життя, а про грубі натуралістичні описи, де „фіґурували корчмарі-жиди, шинки, свині і п'яні баби" (подав П. П.)

Така література, — твердить Скуратовський, — була просто-напросто „панською іграшкою", щось як теперішній „примітів арт". А навколо була німота, — глухе мовчання всіх народів: „на всіх язиках все мовчало, бо благоденствувало". І це було не тільки в Росії.

Оце мовчання-німування припинилося лише з появою „Кобзаря", і додає в дужках Скуратовський, бо він це розуміє ширше, пояснюючи „Йдеться не спеціяльно про видання 'Кобзаря' 1840 року, а про всю поетичну систему українського генія".

„Саме Шевченко вперше в історії (і не літератури, а людства) порушив цю тисячолітню німоту — мовчання —, саме через нього вперше прохопилася словом, а не лише криком, сама зазвучала — як казали середньовічні теологи —'субстанція пекла', його моторошна, наскрізь пропечена стражданням 'речовина'. Тут не Орфей спустився в пекло — тут раптово заспівало, затужило в повний голос усе його каміння, усі його стіни й склепіння".

Цікаву ілюстрацію до цього дає Скуратовський: наводячи певні фолкльорні записи про „плачі невільників", пригадує він свідчення деяких мемуаристів, що розповіли таке: „Антільські раби, потрапивши в тамтешній етнічний котел з усіх кутів Африки, не могли відразу знайти спільної мови і тому, збираючись, не співали пісень, а просто вили (дивись чи вірніше слухай один з епізодів п'єси У. Дюбуа „Гаїті").

„Уявімо собі на хвилину, що соборний плач антільських невільників раптово повернувся в слово, віднайшов його, осів у ньому, не втративши при цьому жодної своєї сльози! „Уявімо собі — продовжує далі Скуратовський, — що такий плач із своєї до-знакової ... неоформлености і стихійности перейшов у знаки з усіма їхніми прикметами, якостями, умовами, обов'язками — у знакову реальність мови, зберігаючи одночас свою стихійну...силу, свою дорефлективну, до-раціональну міць. Із своєї без-міри-безмірности він прийшов до міри, в гранично вивірений простір вірша, у пітагорейську періодичність метра й ритму, при цьому залишаючись по суті своїй безмірним, постійно перекриваючи всі ритуали розміру й рими".

„Сума таких уявлень і наблизить нас почасти (лише почасти! бо повноти Шевченкової появи не всім і так буде дано осягнути.— Л. В.) до розуміння всієї ґрандіозности й загадковости явища Шевченка, до його планетарного значення. Вперше його (Шевченковим) словом заговорили світи, які залишалися таємницею за сімома замками... Не знак писаний наблизився до явища і покрив його, знак, замислений і опрацьований у найкращих інтелектуальних та естетичних ляборато́ріях, а саме явище ні на крихту не змінюючи своєї сутности, не поступаючись своєю онтологічною природою, стало знаком, заговорило само про себе. Таке буває лише у великих космогонічних мітах, у ґрандіозних світоглядових першосистемах!"

Як доказ, що Шевченко це осягнув, а не, наприклад, Пушкін, — Скуратовський пише про цього російського поета, який їздив у Оренбурзьку губернію „збирати матеріял" для книжки про Пугачова і його повстання. Це сталося і іншому російському письменникові. Туди ж їздив і Достоєвський з подібним завданням, — тобто для „ґрунтовнішого знайомства із першоосновами народного життя". Вони їздили, щоб вивчати народний побут. „Тоді як Шевченко потрапив туди вже з абсолютним знанням останнього. Він сам був тим життям, його найгустішим і найпереконливішим втіленням". Йому не треба було збирати матеріялів до народної трагедії, — каже Скуратовський, — як це треба було робити іншим — Пушкінові й Достоєвському, щоб потім цей матеріял художньо втілити в народну трагедію (мова про „Історію Пугачова" і „Капітанську дочку") — він сам — Шевченко — „був найпатетичнішою та наймоторошнішою явою цієї трагедії".

І національні і загальнолюдські складові народної стихії, доти безмовні, заговорили в Шевченка всі. У Шевченкові — „вперше в історії світу всі пригноблені цього світу уперше знайшли свого речника, свій громоносний о́рган. І цей о́рган за своєю силою, за своєю здатністю віддавати всю гаму людського болю — від найлютішого і найголоснішого, вперше звіданого під ветхозавітним небом, — до стишеного европейською дисципліною — ...не має собі рівного в світі. Шевченко — залишив далеко позаду інші відповідні спроби"!..

„Кобзар' знаменував радикальну демократизацію світової літератури", — ось у цьому унікальність Шевченка для цілого світу. Після Шевченка, — каже автор, — були спроби „проривватися" в народ. Він покликається в першу чергу на приклади з російської літератури, що і зрозуміло. Намагався це робити Л. Толстой — і безуспішно. „Прорватися в народ" — йому не пощастило. Цей прорив, згідно з Скуратовським, здійснив, але якже ж пізніше! - Максим Ґорький — „прорвався з народу". Тут, зазначую від себе знову, що Скуратовський, пишучи для леґального журналу в Києві, мусів час від часу покликатися на „правди" соц-реалізму", як і приводити приклади з російськими іменами, з якими читачі „Всесвіту" найбільш були знайомі, але як дуже нетрадиційно! Замість падати ниць перед „старшим братом" і його культурою, яка, згідно з директивами партії, завжди мусить бути на кілька поверхів вища і від української культури й від культур інших народів, автор есею пише про унікальність якраз постаті української. Він пише: „Проте ще раніше за Горького 'прорвався' з народу в культуру Шевченко. Той подвиг 'прорирання' здійснив Шевченко, але за ще раніших і складніших, 'билинноважчих' умов. „В літературі останніх століть ніхто з такою силою і рішучістю не перетворив кожний атом своєї біографії на художній досвід, на світоглядне підґрунтя своєї творчости, як Шевченко", — підсумував Скуратовський.

Ці думки про Шевченка, особливого генія, унікального в культурі світу, кваліфіковане вміння автора поставити Шевченка в контекст світової літератури, вибравши його з

(Закінгення на стор. 4)

,,Кобзар знаменував..."

(Закінчення зі стор. 2)

контексту російського, для Скуратовського особисто і професійно не віщували нічого доброго під російсько-комуністичною займанщиною. За таке великодержавні шовіністи по голівці не гладять. І не погладили.

Ось дальша доля Скуратовського, —подаю за проф. Юрієм Шевельовим, як він про це писав три роки тому, в ч. 3. ,,Сучасности": ,,Редактором 'Всесвіту' аж до часу появи статті Скуратовського був Дмитро Павличко. Після того він подав заяву про звільнення (іншими словами — його резиґнації зажадали. — Л. В.) Кілька чисел журналу ...вийшло без головного редактора. Потім на цю посаду призначено Віталія Коротича.

Про Скуратовського самвидавний 'Інформаційний бюлетень' ч. 2 (1979) Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод писав: , Наприкінці квітня (отже один місяць після появи його статті. — Л. В.) Вадима Скуратовського звільнили з посади. (...) Спочатку його обвинувачено в тому, що його стаття — 'ідеологічно чужа'. Потім обвинуватили (його) в 'плягіяті".

Скажемо відвертіше: як посмів українець, журналіст-шевченкознавець дати Шевченкові провідну ролю в світовій літературі, коли ,,в маріонетковому театрі, що зветься СССР, — каже Ю. Ш., — провідні ролі припадають тільки росіянам". Або, — як казав колись Євген Маланюк, — ,,ніззя" писати українцям про такі речі.

Скуратовський проте не злякався поставити на карту свою посаду, ба своє життя, бо велич Шевченка відкрилася йому, як вона відкрита і відкривається знову і знову всім нам — українцям.

А нам усім слід би прочитати , не минаючи ні титли, ніже тої коми, ось цю працю Вадима Скуратовського. Добре було б, щоб вона появилася взагалі в цілості, хоч тепер в Північній Америці на перешкоді передруковуванню підсовєтських матеріялів стоїть совєтський ,,копірайт". Інші закони зобов'язують, наприклад, Австралію. Тож добре було б, щоб там передрукували цей знаменитий есей про Шевченка для нашого добра і наперекір україножерній совєтській цензурі. Наперекір, до речі, теж певним еміграційним літераторам, яким лаври Шевченка женуть сон з очей, і вони не від того, щоб розвінчати, розбити ,,міт" Шевченка. Є і такі між нами.

М. Захарко...

(Закінчення зі стор. 1)

руги, М. Захарко, повідомив присутніх, що чотири Округи стейту Ню Джерзі, плянують відбути при кінці серпня черговий Союзовий День.

З черги, предсідник Зборів попросив до слова Уляну Дячук, головного касира УНСоюзу. На початку свого слова У. Дячук подякувала кожному відділовому організаторові за придбання нових членів. Завдяки їх наполегливій праці УНСоюз в цій Окрузі придбав 51 нових членів. Вона закликала всіх присутніх братися відразу, від початку 1982 року, до організування членів, бо тільки наполегливою і систематичною працею можна осягнути намічену квоту. В 1981 році придбано до УНСоюзу 2,368 нових членів. Найкращі місяці були листопад і грудень, коли здобуто 333 і 449 нових членів. На жаль, не покрито всіх втрат в членстві і тому загальне число всіх членів впало на 1,258. Загальна сума всього забезпечення виносить 164,336. 527 дол.

Взявши до уваги фінанси, то рік 1981 був успішний. Зсі прибутки дали суму 7,889,181 дол, що являється на суму 786,106 дол. більше, чим рік раніше. Членських вкладок вплинуло на суму 81,413 дол. більше, як у попередньому році. Загальна сума зібраних вкладок дала 3,023,817 дол. Всіх видатків було на суму 6,476, 799 дол. Рік раніше видатків було 5,950,799 дол. Майно збільшилося у 1981 році на суму 1,412,382 дол. та осягнуло 46,600,862 дол. Дім УНСоюзу приніс 2,024, 000 дол. з річних чиншів. Позичка УНСоюзу виносить тепер суму 8,400,000 дол банкову позичку сплачено до суми 835,000 дол., позички від членів дали суму 3, 680,000 дол.

Опісля У. Дячук повідомила, що вже є опрацьована нова схема виплати дивіденди, базована не тільки на сумі забезпечення і роках важности грамоти, але також на висоті нагромадженої резерви і сумі вкладок. Початкова дивіденда була менша, як теперішня. У 1982 році плянується перше видання англомовного Альманаху. Книжка про великий голод в Україні, яку спільно фінансує УНСоюз і ФКУ поступає вперед. Автор її, д-р Роберт Конквест, збирає документи, а йому допомагає проф. Джеймс Мейс. Завершується праця над двома фільмами продукції Славка Новицького, один про досягнення українців в Америці, другий про УНСоюз. Дальше продовжуються переговори про злуку УНС і УБС. Найближчі конвенції будуть розглядати цю справу. Плянується побудова кондоміняльних помешкань на Союзівці. Понад 60 осіб зголосили своє зацікавлення закупити там помешкання. Після слова У. Дячук відбулася дискусія. Два дискутанти В. Янів і В. Хомут забирали голос в дискусії, порушуючи справи, чому не відбулися курси по округах, лист проф. Дж. Мейса до ,,Ню Йорк Таймсу", в якому він писав про голод в Україні, чому не друкуються статті д-ра Петра Мірчука, які появляються в ,,Америці", чому ,,Свобода" друкує односторонні погляди, чому книжку про голод пишуть неукраїнські науковці, чому є чутки, що УНСоюз плянує продати свій дім і які є статутові постанови для вибору делеґатів. На всі питання дискутанти отримали від У. Дячук вичерпні відповіді. Після Зборів Управа Округи гостила всіх перекускою.

Відбулися Загальні збори 367-го Відділу УНСоюзу

Дня 14-го лютого 1982 року в залі школи святого Йосафата відбулися річні Загальні збори 367 Відділу УНС Товариства ,,Запорізька Січ" у Рочестері.

Зборами провадив голова Петро Дзюба, який відчитав порядок нарад. Після звітів Управи і дискусії над звітами голова Контрольної комісії дав внесок уділити абсолюторію уступаючій Управі, що присутні прийняли одноголосно.

Вибрано нову Управу на 1982 рік у такому складі: Петро Дзюба — голова; Степан Грицуляк — заступни голови; Василь Попович — секретар; Степан Павлишин — заступник секретаря; Петро Стадник — касир; Іван Грицик — заступник касира; Михайло Мазурчак — вільний член. Контрольна комісія: Іван Олексик і Іван Брайс.

Після закінчення Зборів вибрано делеґатів на 30-ту Конвенцію: Петро Дзюба і Василь Попович — делегати, а Петро Стадник і Іван Олексик — заступники.

По нарадах була перекуска, яку приготовили членкині Товариства, під час якої ще довго велися розмови на союзові і громадські теми.

П. Д.

Українська Вільна Академія Наук у США ПОЖЕРТВИ на УВАН у США в 1981 — 1982 рр.

Подаємо список жертводавців, які вплатили членські внески та пожертви для Академії від жовтня 1981 року до 1-го березня 1982 року.

По 10,317.85 дол. .... В.Бражник
500.00 дол. .... Ю.Кравчук
400.00 дол. .... Л.Лиман, С.Сім'яник.
285.00 дол. ...... Блаженніший Митрополит Мстислав
250.00 дол. ... Консисторія Української Православної Церкви в С. Бавнд Бруку.
200.00 дол. .... Ю.Бульбенко
140.00 дол .... М.Прокоп
100.00 дол. .. М.Борецький, Отець М.Гундяк, І.Даниленко, М.Єфремова і Л.Кендаль, В.Знаєнко, О.Кекіш, Компютопринт Ко., І.Коропецький, П. Котляр, Р.Лисяк, Г.Свободянин, О.Скоп, О. Тарнавський.
85.00 дол. .... І. і О.Коровицькі
80.00 дол. .... І.Кошелівець
75.00 дол. .. Я.Білінський, Н.Пазуняк, Рочестерська Українська Федеральна Кредитівка, О.Соловей, Л.Терещенко.
70.00 .... В.Каницький, Т.Цюцюра.
55.00 дол. .... А.Адамович
50.00 дол. ... Арка Ко., М.Блок, Й.Бутко, В.Воловодюк, Г.Гвоздецький, М.Громницький, В. і У. Дячук, В.Качур, А.Кіпа, В. і Л.Кий, Н.Кордиш-Головко, В.Котенко, Т. і О.Костюк, П.Крамаренко, А.Кулик, В.Лімонченко, Ю.Михайчук, Я.Падох, В.Рак, Е.Савчук, М.Сведан М.Шрамченко.
45.00 дол. .... Н.Дейчак, Л.Гансен
40.00 дол. Л.Биковський, В.Варварів, Т.Гаврик, В. Гришко, Я.Гурський, Л.Дражевська, В.Завітневич, І.Каменецький, О.Канюка, К.Косенко, М.Кушніренко, Л. і О.Мельники, О.Несіна, І.Новосівський, Є.Нолден, В.Омельченко, С.Процюк, І.Решетарь, В.Рудко, З.Туркало, О.Федишин.
35.00 дол. .... Е.Дорош, Р.Грицак, Р.Осінчук.
32.00 дол. .... А.Чудяк
30.00 дол. М.Колтунюк, С.Костик, Я.Микулович, С.Нечипурун, П.Одарченко, Ф.Онуферко, М. Цегельський, Т.Шеґедин, В.Шиприкевич.
28.00 дол. .... Р.Сочинський
25.00 дол. А.Бабюк, Ю.Бабюк, В.Бакало, М.Безпечний, В.Богданів, А.Бражник, Г.Гагарин, І. Гаєвський, Л.Гайдамака, І.Гамарник, М.Ганін, С.Гаюк, Я.Гелета, В.Гойдиш, С.Еміль, М.Зілик, Д.Ґорбай, Л.Гусак, Р.Демус, І.Качур, А.Кишак, Г.Кобі, А.Коваль, В.Кліш, М.Корінець, О.Кононенко, Ф.Корсун, М.Крумшин, В.Кулик, Л. Кушнір, І.Макарович, Ю.Мацик, С.Ничай, В.Олійник, М.Палій, Ю.Панчук, Преско Ріл Естейт, В.Рудко, П.Саварин, М.Савицький, М.Терпак, Отець А.Селепина, Ю.Чапленко, Я.Чипак, С.Швайковський, Б.Шебунчак, М.Харина, М. Фішер Слиш, І.Яременко, Е.Яремко, Д.Яценко.
22.00 дол. .... І.Манченко, І.Товарський
20.00 дол. В.Андре, А.Безбородько, В.Вальчук, Р. Ванша, В.Винич, Й.Гірняк І.Григорович, А.Гувер, Л.Долинська, О.Домбровський, Р.Ільницький, В.Зотовська, С.Кулик, Ю.Кулішенко, І.Кучеренко, М.Лесков, І.Метиль, В.Могучий, Л. Палій, О.Перхорович, Л.Підстригач, Радіо Вільна Европа, Н.Світлична, Отець Б.Середович, В.Сім'янцев, Н. Теребус-Кмета, А.Трачук, В. Якимчук, М.Яцюк.
15.00 дол. Й.Андрушків, В.Балабан, Г.Бондарева, С. Захарчик, В.Гусаковський, Е.Дерей, М.Дорошенко, Ф.Капуста, Г.Китастий, В.Когутяк, Г. Кузьмич, М.Лаврин, В.Марчук, А.Никифоряк, М.Пезанський, Т.Самотулка, П.Твердохліб, І. Ткачук, П.Турула, І.Уляник.
12.50 дол. .... Б.Сторожук
12.00 дол. .... М.Середович
10.00 дол. А.Архімович, С.Бабулевич, О.Балабаш, П.Бард, М.Барицький, Ю.Бачинський, В.Безсонів, З.Бервицька, Л.Биковський, Л.Билов, Я.Блавацька, В.Бойко, Т.Брикович, А.Бук, Я. Букачевський, І.Буля, В.Витвицький, В.Воронка, Ф.Гайовий, Г.Гаюк, М.Головинська, Г.Гранович, Л.Григорчук, П.Гуля, Р.Ґоюк, К.Денисенко, І.Дзівак, Е. і В.Дзюбинські, Д.Дмитренко, М.Дубровська, Захалинський, В.Іванович, Л.Кей, М.Костичко, М.Ковшун, Ю.Крижанівський, О.Крилова, К.Крупський, О.Кукрицька, М.Курчак, В.Левицька, М.Лисобей, М.Маланюк, Л.Мирський, В.Надрага, А.Наклович, С. Небошинський, Н.Новохатко, Л.Огаренко, Г. Орендаренко, Ю.Павлишин, Б.Раковський, М. Ромах, Ю.Савчак, І.Семчишин, Т.Сенковський, М.Солчаник, Ю.Старостенко,, Є.Стахів, Д. Стопкий, З.Таран, К.Турянська, С.Фурса, Й.Федорик, В.Чапленко, О.Чикаленко, І.Шайдевич, І.Шевченко, О.Шевченко, Р.Хомяк, Т.Юревич, Г.Царинник.
5.00 дол. В.Евансів, В.Кізима, Г.Корбин, Р.Миколаєвич, М.Пилипчак, М. і Б. Саливони, М.Скрипник, Р.Топольський, А.Штанько.
4.00 дол. .... М.Іваницький, С.Місило
2.00 дол. .... М.Барусевич, В.Боровський

На вшанування світлої пам'яті:

1.	М.Каплистого від М.Каплистої	100.00 дол.
2.	І.Жуковського від І.Жуковської	100.00 дол.
3.	О.Тимошенка (А.Юриняка) від І.Тимошенко	50.00 дол.
4.	М.Кухаря від М. і Н. Кас'янчуків	50.00 дол.
5.	М.Кухаря від М.Кухаря	45.00 дол.
6.	М.Кухаря від І. і З. Смарш	25.00 дол.
7.	М.Кухаря від род. Коханівських	20.00 дол.
8.	М.Кухаря від І.Семчишина, С.Барана, І.Сороки І.Сороки	10.00 дол.
9.	М.Кухаря від род. Королех	5.00 дол.
10.	М.Солонова від М.Шерома	40.00 дол.
11.	П.Феденка від К.Кедровського	10.00 дол.

Управа УВАН у США щиро дякує всім жертводавцям. Ці пожертви складають фінансову базу Академії. Зібрані кошти будуть витрачені на видання англомовних ,,Аналів УВАН у США", на публікацію нової серії видань, ,,Джерела до Новітньої Історії України" і на утримання бібліотеки і архіву Академії.

Пожертви, які можна відтягати від податку, просимо надсилати на адресу:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S, Inc. 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025.

Радіопрограма Люсі й д-ра Степана Самбірських у Чикаґо

Чикаго, Ілл.—Люся і д-р Степан Самбірські виступали в п'ятницю, 12-го лютого у Філії Українського Католицького Університету з доповіддю та демонстрацією зі звукозаписних стрічок програм київського радіо та інших висилань з України.

Д-р С.Самбірський дав вступ та клясифікацію радіовисилань з України, проаналізував мову дикторів та тематику програм. Л.Самбірська, яка веде програму в Чикаґо вже 33 роки, проілюструвала радіовисилання звукозаписами, які сама робила безпосередньо або з касеток, що наґрані в Україні.

Цікавий був текст промови В.Коротича на Новий 1982 Рік, не позбавлений гумору в його пропаґандивних побрехоньках,та гумору.

Після переслухання звукозаписів присутні ставили запити та давали доповнення, з яких помітно було одно— з Коротичем туристи в Києві не могли побачитися, бо їх до нього не допустили. Висказано думку, що пора нам, українцям у вільному світі, мати свою власну короткохвильну програму для України, в якій ми свобідно з'ясували б свою точку погляду, а не були лише перекладачами чужих ідей і поглядів в українську мову.

Вечір був успішний як оригінальною підготовою, так і рівнем дискусії. Присутніх було біля 40 осіб. Л.Самбірська веде зараз свою радіопередачу в Чикаґо на хвилях 1240 АМ в неділі від 7-ої до 8-ої години вечора чикаґського часу.

Їхня адреса: 2243 Вест Томас вул, Чикаґо, Ілл., 60622; тел: 384—5348.

Друга частина Ювілейної Книги УАГ

Для колишніх оо. катехитів, професорів та учнів Української Академічної Гімназії у Львові й усіх зацікавлених, маємо приємну новину: вже у найближчому часі появиться друком друга частина Ювілейної книги УАГ. Вона мала вийти друком ще в січні цього року, але з незалежних від нас причин видання її припізнилося.

Ми раді подати до відома, що цю книгу, як тривалий пам'ятник нашій Альма Матер, присвятили ми Блаженнішому Патріярхові Кардиналові Йосифові з нагоди 90-річного його ювілею.

Друга частина цієї Ювілейної книги своїм змістом цікава не лише для колишніх учнів чи абсольвентів, але й для кожного, хто цікавиться минулим Львова. В ній читач відтворить собі дві відбуті ювілейні зустрічі на Союзівці, запізнається із змістом телеграми, що її з'їзд вислав Блаженнішому Патріярхові і відповіддю на неї. Там поміщене слово голови ділового комітету УАГ до учасників з'їзду, доповіді колишнього професора й учня, виголошені під час з'їзду. Їхній зміст стосується гімназії і незабутнього Львова. Є там і вступне слово головного редактора книги, і схема навчання в гімназіях, від клясичного типу починаючи, а на ліцеях кінчаючи. А найважніше це те, що в цій частині ювілейної книги читач знайде абітурієнтів, які здавали матуру в Головній. Докладний список абітурієнтів Видавничий комітет завдячує інж. Михайлові Караманові, який роздобув його по важких трудах у бібліотеці Ягайлонського університету в Кракові. Це — великої ваги дані для абсольвентів Головної гімназії. Крім цього, у книзі є цікаві статті колишніх професорів і учнів, які відтворюють велич нашої Альма Матер.

Книга багата також знімками. На перших сторінках видніє знімок Львова, головного заведення УАГ, світлина Великого Митрополита, Слуги Божого Андрея, опікуна й добродія української молоді; світлина Блаженнішого Патріярха Йосифа,вихователя кількох поколінь молодого патріотичного українського духівництва, та багато цікавих знімок, пов'язаних із змістом статтей. Є там також групові знімки однокласників. При кінці книги вміщено деякі таблиьо абітурієнтів УАГ.

Книга зредаґована дуже старанно, бо головним редактором її є д-р Олександер Домбровський, а мовним — проф. д-р Наталія Пазуняк.

Тож познайомивши всіх із загальним змістом книги, запрошуємо тих, які ще й досі її не передплатили, вчинити це негайно, пересилаючи передплату в сумі 20 долярів за примірник.

До речі, залишилась ще деяка кількість примірників першої частини ювілейної книги. Тим, хто бажає набути її по зниженій ціні, слід зробити замовлення у місяці березні ц. р., висилаючи 30 дол. за обидві частини. Тому просимо поспішити із оказійною передплатою, а тих, хто має можливість, просимо переслати також і пожертву на Видавничий фонд, пересилаючи чеки чи „моні ордер" на адресу: інж. Михайло Караман, 825 Норт 21-ша вулиця, Філядельфія, Па., 19130.

Інж. Михайло Караман
голова
Ліквідаційної Комісії

о.митрат Мирослав Харина
голова
Видавничого Комітету

Інж. Евстахій Филипович
секретар

Річні збори 214-го Відділу УНСоюзу

Річні збори 214-го Відділу УНС „Чорноморська Січ" відбулися у неділю, 21-го лютого ц.р., в приміщенні УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н.Дж.

Із звітів уступаючої Управи ми довідалися, що Відділ нараховує 171 член. Протягом біжучого року прийнято чотирьох нових членів. Відділ мав дуже добре співпрацю із членами Головного Уряду УНС, який виявив велике зрозуміння для спортово-виховної праці Т-ва „Чорноморська Січ" та асиґнував на ту працю такі суми: на закуп трофеїв для учасників відбиванкового турніру УСЦАК, який спонзорувало УСВТ „Чорноморська Січ" у Нюарку, суму 250 дол.; на ґольфовий турнір 100 дол. та на виховну спортову працю—300 дол.

Збори вибрали нову Управу в такому складі: Богдан Сольчаник—голова, Володимир Клапіщак—заступник голови, Омелян Твардовський—організаційний референт, Анна Твардовська—секретар, В.Якимів—член Управи. Контрольну комісію очолив Іван Хамуляк, Осип Сташків та Осип Труш—члени.

Делеґатом на Конвенцію УНС був вибраний О.Твардовський, а О.Труш—його заступником.

Після довшої дискусії Збори винесли такі рекомендації:

1) Наш делеґат на Конвенцію УНС має поставити внесок, щоб Конвенція перевірила, чи ті члени УНС, що оформилися в „Комісію за правопорядок в УНС", порушили статут УНС. Якщо так, ті члени повинні б бути суспендовані і позбавлені права бути присутніми на Конвенції УНС. Тимбільше, що їх поведінка на річних нарадах не була на належному рівні, а їх „вічне" критикування і повторювання тих самих пропаґандивних закидів,нічого не давали ані Союзові, ані нашій громаді.

2) Відділи УНС повинні відновляти культурно-освітню діяльність у наших громадах та далі продовжувати допомогу для наших спортових товариств.

3) На внесок О.Сташкова Збори одноголосно висловили повне довір'я до теперішньої Екзекутиви УНС та вповні схвалити її діяльність як для УНС, так і на громадському полі. Рішено посилити акцію приєднування нових членів, щоб на чергову Конвенцію вибрати уже щонайменше двох делеґатів.

При УСВТ „Чорноморська Січ" існує теж і 14-ий Відділ УНС, що також відбув свої Збори і вибрав двох делеґатів на Конвенцію УНС в особах: проф. Михайло Цяпка та М.Отрок; Петро Семанюк і М.Отрок, мол.,—заступники. М.Отрок є одним із найстарших членів „Чорноморської Січі" і все був її льояльним і прикладним членом.

Те саме можна сказати і про проф. Цяпку. Наші делеґати будуть гідно репрезентувати „Ч.Січ" на Конвенції УНС.

І.Х.

Концерт танцювальної групи у Маямі

У неділю, 21-го лютого ц. р., танцювальна група при Українсько-Американському Клюбі в Маямі мала свій черговий концерт. Прибуток з концерту призначено на стипендійний фонд, з допомогою якого четверо щасливців — членів групи, мають можливість взяти участь в курсах українських танців на Союзівці. Кошт перебування на Союзівці повністю оплачений із стипендійного фонду кожному з них, а повернувшись звідти, вони передадуть новонабуті знання з української хореографії решті членів танцювальної групи.

За короткий час заля Клюбу виповнилася дітьми, молоддю і старшими членами української спільноти та туристами зблизька і здалека.

Діти (поки старші займали місця за столами, прикрашеними квітами) бавилися — танцювали свого власного витвору український танець.

Тихо грала оркестра родини МекКеїв, а молодший син їх Юрко чарував присутніх співом українських пісень, то старих і сумних, то нових веселих, повних життя.

Смачний обід вправно рознесли молоді хлопці і дівчата з танцювальної групи. Після молитви, проказаної о. Василем, настоятелем української православної церкви в Маямі, зголоднілі присутні зайнялися споживанням страв.

Художню частину — концерт розпочала танцювальна група новим танцем „Вітаємо". Група у повному складі привітала „гостей здалека" — українських туристів з далекої Манітоби й Альберти, традиційним хлібом-сіллю, китицями маків і колосків збіжжя. Зворушлива хвилина для нас, старших віком, учасників. Адже в тих маках і колосках кожному встала перед очима живою далека й рідна Україна.

А далі танець за танцем, один від другого кращий. Тут і традиційний, віковічний, але завжди молодий „Гопак", ритмічна „Гуцулка", новий танець ще молодого, але вмілого хореографа, Г. Максимович „Село", в якому так вміло відображено старе українське село; новоопрацьований танець дівчат з вінками в руках „Квіти України" і ще багато більше, а на фінал — повний склад групи понісся, ніби вихор, у своєму флоридському „Соняшному гопакові". Чудові костюми, бездоганне виконання кожного танцю.

Середня і наймолодша групи також із завзяттям старалися іти плече в плече зі старшими. І треба було на власні очі побачити старання тих маленьких, віком 4-6 років (а їх є аж дев'ятеро при групі), які так вправно перебирали своїми ноженятами, щоб сказати щире дякую Катерині Годівській і Тарасові Максимовичеві за їхню вперту нелегку працю та побажати всім їм витривалости і успіхів у дальшій праці.

Після такого концерту оживає віра в те, що поки серед нас є люди типу Катерини і Тараса, український танець буде вічно живим.

Присутня

ЗМІНИ ЦІН ЗА ОГОЛОШЕННЯ
у щоденнику „Свобода" та у "Ukrainian Weekly"

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи" та „Українського Тижневика", як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріялів, Адміністрація „Свободи" є **ЗМУШЕНА** піднести ціни оголошень, які будуть обов'язувати з днем 1-го квітня 1982 р., а саме:

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки .... **$ 6.00**

1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) **$10.00**

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч. **$10.00**

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту — **$ 8.00**
Фоторепродукція на дві шпальти — **$10.00**
Фоторепродукція на три шпальти — **$12.00**

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки — **$ 8.00**
1 інч через одну шпальту — за праватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) — **$10.00**

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень **НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ**, тільки у наглих випадках.